

man ved den sydlige Ende, saa vil denne, inden man er kommen til den nordlige Ende, være tørret ud og staa bar, saaledes at man atter maa begynde forfra. Digebestyrelsen har gentagne Gange henvendt sig til Ministeriet, men som rimeligt er, have vi intet Øre fundet der; eftersom Lodsejerne have strittet imod af bedste Eyne. De urgere nemlig, at Lerkappens Paaførelse vil være ensbetydende med, at de maa gaa fra deres Gaarde. Ganske vist ere de med de svage Diger udsatte for ved en Stormflod at komme til at drukne. Men de ville hellere tage den usikre Chance for at sætte Livet til end den sikre. Udsigt til at maatte gaa fra Gaarden. At de ville blive nødte hertil, er imidlertid en Paastand, som er stillet paa Spidsen. Det vil absolut blive billigere, hvis Bestyrelsens Forslag bliver gennemført.

Hvad angaar Fordringen fra Interessenternes Side om at faa Indflydelse paa Bestyrelsens Sammensætning, have baade jeg og den øvrige Bestyrelse tiltraadt den. Vi ønske, at denne Sag maa fremmes, men Udgangspunktet for Lovforslaget, som er, at Amsraadet ikke mere behøver at have den Besættelsesret, som det hidtil har haft, at det ikke længere er Kautionist for det store Laan, er uholdbar. I selve Bemærkningerne omtales der jo et lille Reparationslaan paa 16,000 Kr., som Amsfonden, indestaar for, og som vi optog i Fjor i Anledning af den Stormskade, vi lede forrige Nytaar, særlig paa Lerdiget. Og det er ganske givet, at hvis de bestaaende Tilstande skulle opretholdes, saa at vi indskrænke os til Reparationer, ville vi stadig væk være nødte til at henvende os til Amsraadet for at faa større eller mindre Laan, alt efter som Søen tører; og da Reparationerne ville blive som en Skrue uden Ende, vil Amsraadet faktisk aldrig komme ud af sine Kautionsforpligtelser. Amsraadet har udtalt, at naar det ikke er pekuniært interesseret, kan det ogsaa frafalde Retten til at være med til at udnævne Digebestyrelsen, men den Forudsætning, hvorfra man herved er gaaet ud, er forkert, derfor er Konklusionen det ogsaa. Jeg har været med til at støtte Andragendet om, at Lodsejerne faa Ret til at besætte en Del af Pladserne, for at de ved Selvsyn gennem deres egne Tillidsmænd kunne komme til at indse, at det Forslag, Bestyrelsen har fremsat, er det rigtige og absolut det billigste. Men det er umuligt at lade Besættelsesretten udelukkende ligge hos Lodsejerne af den simple Grund, at Amtet aldrig vil kunne

komme ud af sine Kautionsforpligtelser. Lige saa vist som jeg ønsker, at det foreliggende Lovforslag fremmes, lige saa vist mener jeg, at der er Grund til, at der nedsættes et Udvalg, som først tager Sagen under nøjere Overvejelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Overfor de Bemærkninger, som ere fremsatte af den sidste ærede Taler, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke skønner, at det Spørgsmaal, han berørte, Spørgsmaalet om, hvad der bør gøres med Hensyn til Diget der-nede eller Lerklinten, har nogen direkte Berøring med det Lovforslag, der her foreligger. Saa vidt jeg skønner, drejer det sig her kun om at imødekomme en Fordring, som forekommer mig lige saa retfærdig som naturlig, den nemlig, at Digeinteressenterne, som skulle betale Gildet — thi det vil dog i det væsentlige blive deres Sag —, ogsaa faa Lov til selv at vælge Bestyrelsen. Det er kun dette, Lovforslaget gaar ud paa, og det vedrører slet ikke Spørgsmaalet om Digereparationer. Jeg maa derfor fremdeles holde paa, at Lovforslaget er berettiget, saaledes som det foreligger. Imidlertid haaber jeg ogsaa, det ved den videre Forhandling, eventuelt gennem et Udvalg, som det ærede Medlem antydede, vil lykkes at opnaa Tilslutning til Lovforslaget, og med dette Haab skal jeg slutte.

Madsen-Mygdal: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet angaaende denne Sag, men jeg kan dog ikke undlade at udtale, at denne Sag forekommer mig at være temmelig klar til Trods for de Bemærkninger, der faldt fra det 2det ærede Medlem for 5te Valgkreds (Tesdaarpf), idet nemlig Maribo Amsraad, som ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, selv anbefaler, at Digeinteressenterne vælge Dige-lagets Bestyrelse. Maribo Amsraad har altsaa tiltraadt det foreliggende Forslag under Forudsætning af, at der ikke paa-lægges Amsraadet yderligere økonomiske Forpligtelser. Der er jo nok Garantien for det mindre Reparationslaan, som den sidste ærede Taler omtalte, men det, jeg særlig lægger Vægt paa, er, at Maribo Amsraad anbefaler Tanken i det foreliggende Forslag. Derfor forekommer det mig, at det er saa selvfølgeligt, at Forslaget bør vedtages.

Tesdaarpf: Der staar saavel i Dige-loven af 1873 som i Vedtægten, der er